

Først til spørgsmålene vedrørende afgiftsfritagelse, som jeg har forstået, at ikke alle ordførere umiddelbart vil, jeg havde nær sagt skibe sig ind i. Der vil jeg gerne gøre opmærksom på, at indeksslån jo var en særlig låntype, som passede til et tidspunkt med en relativt høj inflation.

Det har jo vist sig i dag, at det, hvis man ser samfundsøkonomisk på det, er en for dyr finansiering af den almennyttige boligsektor. Derfor har regeringen fremsat forslag om at ophæve afgiftsfritagelsen for indeksslån. Det betyder ikke, at man ikke kan få indeksslån fremover, men at der ikke skal være en særlig præference dér. Det får så som konsekvens, at der skal findes en anden mulighed for at løse finansieringen af de almennyttige boliger, og by- og boligministeren har et lovforslag, som behandles om lidt her i Folketingssalen, som er svar på det.

Så har det også konsekvenser for den kollektive energiforsyning, finansiering af kollektive energiforsyningsanlæg. Hr. Flemming Hansen spurgte i den forbindelse til, hvordan en kompensation, som er beskrevet på side 15 i bemærkningerne til lovforslaget, skulle se ud, og hvem den i givet fald skulle forhandles med. Til de to spørgsmål kan jeg svare, at der ikke dags dato er skabt en model til løsning af det problem, som den del af vor samfundsudvikling repræsenterer, nemlig de kollektive energiforsyningsanlæg, men at der selvfølgelig arbejdes med det i regeringen, og det forhandles med energiministeren.

Det finder vi selvfølgelig også en løsning på, for det er jo ikke meningen, at det her lovforslag skal ændre, kan man sige, den samfundsinteresse, der er i udbygningen af den type energiforsyningsanlæg.

Så er der rejst temmelig mange spørgsmål omkring DLR. Først vil jeg sige, at det ikke er mit indtryk – det er fru Kirsten Jacobsen, jeg henviser til her – at DLR på nogen måde har misbrugt sit monopol. Man kan selvfølgelig have forskellige holdninger til, hvad der ligger i ordet misbrug, men i hvert fald er det ikke regeringens opfattelse, at det er sket, og lovforslaget har ingen baggrund i den type opfattelser.

Det, der sker, er jo, at man kan sige, det er lidt vanskeligt at forklare, hvorfor visse realkreditinstitutter, som det er tilfældet i dag, fremover kun skal have mulighed for at finansiere op til 45 pct. af landbrugserhvervet. Det er baggrunden for, man kan sige en tilnærmelse imel-

lem de almindelige realkreditinstitutters og så DLR's muligheder. Men lovforslaget skal ikke forstås på den måde, at DLR maksimum kan give lån på de 10 pct., der ligger mellem 60 og 70 pct.

Jeg har ved teknisk gennemgang af lovforslagene i Erhvervsudvalget oplyst, at høringssvarene først ville komme omkring det her tidspunkt, fordi vi ikke kunne sende lovforslagene ud til høring af hensyn til fondsbørsreglementet, hvis man kan sige det på den måde. Derfor er lovforslaget fremsat, samtidig med at det er sendt ud til høring, samtidig med at der er givet meddelelse til Fondsbørsen om karakteren af lovforslaget.

Derfor har jeg også givet tilsagn til Erhvervsudvalget om, at der selvfølgelig kommer en kommentar til høringssvarene fra Økonomiministeriet som i alle andre tilfælde, og at jeg synes, det er fair, at jeg – og jeg vil meget gerne tilbyde det her fra Folketingets talerstol – tager en drøftelse med Erhvervsudvalget, med partierne om løsning af eventuelle problemer, som er blevet påvist under høringsprocessen, også når det gælder i forhold til DLR og hele det koncept.

I den sammenhæng tror jeg, det vil være relevant, at Økonomiministeriet udarbejder en slags statuspapir om gældende retstilstande. Det er hr. Flemming Hansen, der gav mig den idé i sin ordførertale, for sådan som jeg hørte det, mente hr. Flemming Hansen, at landbruget ville få mindre relevante finansieringsmuligheder, end resten af erhvervslivet har. Det er jeg ikke enig i, men jeg tror, det vil være på sin plads at beskrive de tilstande, der gælder i dag. Faktisk kan landbruget jo i dag finansiere næsten og i nogle tilfælde over 100 pct. af den værdimængde, der er i en landbrugsbedrift. Men herfra et tilsagn om, at høringssvarene selvfølgelig også får en kommentar med fra ministeriet, og at vi tager en drøftelse i Erhvervsudvalgets regi af disse spørgsmål.

Derfor vil jeg til hr. Flemming Kofod-Svendens spørgsmål om muligheden for, at alle kreditinstitutter skulle kunne belåne op til 70 pct. af en landbrugsejendom, sige, at det er lidt for tidligt, at jeg lægger mig fast på det. Jeg har tidligere – det er et par år siden – tilkendegivet, at jeg egentlig synes, at det kræver i hvert fald en særlig forklaring, hvorfor en del af erhvervslivet skal have særlige muligheder for belåning i forhold til andre dele af erhvervslivet. Det kan også være, at man kan finde en sådan forkla-